

З А В О ДЪ

Заводъ. Надъ него облаци отъ димъ.
Народътъ простъ,
животътъ тежъкъ, скученъ. —
Животътъ безъ маска и безъ гримъ,
озжбено, свирепо куче.

И трѣбва да се боришъ неуморно,
и трѣбва да си страшно упоритъ,
за да изтръгнешъ отъ зжбитъ,
на туй настрѣхнало,
вбѣсено псе,
парченце хлѣбъ.

Въвъ залитѣ плющять кайши,
трансмисии скрипятъ
отъ всѣки кжтъ.

И става толкозъ душно,
че да дишашъ
не би могъль спокойно,
съ пълна гръдь.

А не далече пролѣтниятъ вѣтъръ
люлѣе ниви, слѣнцето блести . . .
Дърветата опиратъ
въвъ небето,
а сѣнкитѣ —
въ заводнитѣ стени.